

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Yvony Svobodové a soudců Mgr. Jiřího Čurdy a JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., v právní věci navrhovatele **Teco a.s.** se sídlem v Kolíně, Havlíčkova 260, IČ 46357301, zastoupeného Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem se sídlem v Praze 7, Bubenská 1477/1, proti odpůrcům **1/ ELKO EP, s.r.o.** se sídlem v Holešově, Palackého 493, IČ 25508717 a **2/ Seznam.cz, a.s.** se sídlem v Praze 5, Radlická 3294/10, IČ 26168685, zastoupenému JUDr. Miroslavem Kupkou, patentovým zástupcem se sídlem v Rakovníku, Levého 1532, o návrhu na vydání předběžného opatření, k odvolání navrhovatele a odpůrce 2/ proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2015 č. j. 2 Nc 1029/2015-13,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se ve výrocích I., VIII. a v části výroku II., ve které byl odmítnut návrh na nařízení předběžného opatření, aby odpůrci 1/ byla uložena povinnost zdržet se pořádání uživatelských školení týkajících se výrobků, popsanych v první části výroku II., mění tak, že se zamítá návrh na nařízení předběžného opatření, aby odpůrci 2/ byla uložena povinnost zajistit, aby se pro klíčová slova **TECOMAT** a **FOXTROT** v internetovém vyhledávači, který provozuje na stránkách **www.seznam.cz**, nezobrazovaly reklamní odkazy na internetové stránky **www.inels.cz**, a povinnost zajistit, aby se pro klíčová slova **TECOMAT** a **FOXTROT** v internetovém vyhledávači, který provozuje na stránkách **www.seznam.cz** nezobrazovaly reklamní odkazy na jiné internetové stránky provozované odpůrcem 1/, a aby odpůrci 1/ byla uložena povinnost zdržet se pořádání uživatelských školení týkajících se výrobků, popsanych v první části výroku II., ve výroku VII. potvrzuje a ve výrocích II. (v zamítavé části) – VI. a IX. zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně zčásti vyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření a uložil odpůrci 2/ povinnost zajistit, aby se pro klíčová slova **TECOMAT** a **FOXTROT** v internetovém vyhledávači, který provozuje na stránkách **www.seznam.cz**, nezobrazovaly reklamní odkazy na internetové stránky **www.inels.cz** (výrok I.), jinak v rozsahu požadavku, aby odpůrci 1/ byla uložena povinnost zdržet se v České republice výroby, nabídky, uvádění na trh, užívání, vystavování, skladování, držení výrobků označených TI2-40B, JA2-02B, WTC2-21/G, EST-2, BPS3-01M, BPS3-02M, MI3-02M, MI3-02M/iNELS2, CU3-01M, CU3-02M, DA3-22M, LBC3-02M, DCDA-33M/RGB, SA3-02M, SA3-04M, SA3-06M, SA3-012M, SA3-01B, SA3-02B, JA3-02B/DC, TI3-60M, IM3-140M, TI3-10B, IM3-20B, IM3-40B, TI3-40B, IM3-80B, DAC3-04M, DAC3-04B, ADC3-

40M, WSB3-20, WSB3-40, WMR3-11, IDRT3-1, RFDA-73M/RGB, GSB3-40, GSB3-60, GSB3-80, EST-3, návrh na nařízení předběžného opatření zamítl, v rozsahu požadavku, aby byla odpůrci 1/ uložena povinnost zdržet se pořádání uživatelských školení týkajících se těchto výrobků, návrh na nařízení předběžného opatření odmítl (výrok II), v rozsahu požadavku, aby odpůrci 1/ byla uložena povinnost zdržet se v České republice výroby, nabídky, uvádění na trh, užívání, vystavování, skladování, držení výrobků obsahujících buď samostatně anebo ve spojení s jinými výrobky systém pro elektronický přenos dat v oblasti automatizace budov a průmyslové automatizace, zahrnující alespoň jednu účastnickou stanici typu „master“, alespoň jednu účastnickou stanici typu „slave“, přičemž účastnické stanice jsou opatřeny procesorem s kódováním výstupu a dekódováním vstupu, a dále zahrnující napáječ systému a alespoň jednu napájecí a komunikační dvoudrátovou sběrnici pro poloduplexní přenos kódovaných dat v systému, vyznačující se tím, že sběrnice je připojena k napájecí přes první impedanční oddělovač, procesor účastnické stanice je připojen ke sběrnici přes druhý impedanční oddělovač, dekodér na vstupu procesoru je tvořen časově klíčováním impulzním detektorem pro příjem a dekódovaná časově ohraničených kódovaných datových impulsů, který je přes sériově zapojenou vazební impedanci připojen ke kladnému vodiči sběrnice a mezi kladný vodič a záporný vodič sběrnice je zapojena budící impedance v sérii se spínacím prvkem modulátoru pro šíření ohraničených kódovaných datových impulsů a výstupu procesoru do systému po sběrnici či pořádání uživatelských školení ohledně těchto výrobků, to vše s výjimkou výrobků ADC2-40M, DA2-22M, DAC2-04B, DAC2-04M, DIM6, HC2-01B/AC, HC2-01B/DC, IART2-1, IDRT2-1, IM2-140M, IM2-20B, IM2-40B, IM2-80B, KEY2-01, KEY2-01R, LBC2-02M, LM2-11B, SA2-012M, SA2-01B, SA2-02B, SA2-02M, SA2-04M, SOPHY2, SOPHY2-L, WMR2-11, WSB2-20, WSB2-40 a WSB2-80, návrh na nařízení předběžného opatření odmítl (výrok III.), v rozsahu požadavku, aby odpůrci 1/ byla uložena povinnost se zdržet umístování označení „CIB“ na elektrické a elektronické výrobky nebo jejich obaly, zdržet se nabídky, skladování a uvádění na trh elektrických a elektronických výrobků pod označením „CIB“, zdržet se užívání označení „CIB“ v obchodních listinách a v reklamě, a to ve spojení s elektrickými a elektronickými výrobky, to vše s výjimkou výrobků ADC2-40M, DA2-22M, DAC2-04B, DAC2-04M, DIM6, HC2-01B/AC, HC2-01B/DC, IART2-1, IDRT2-1, IM2-140M, IM2-20B, IM2-40B, IM2-80B, KEY2-01, KEY2-01R, LBC2-02M, LM2-11B, SA2-012M, SA2-01B, SA2-02B, SA2-02M, SA2-04M, SOPHY2, SOPHY2-L, WMR2-11, WSB2-20, WSB2-40 a WSB2-80, návrh na nařízení předběžného opatření odmítl (výrok IV.), v rozsahu požadavku, aby odpůrci 1/ byla uložena povinnost zdržet se užívání označení TECOMAT a FOXTROT jako klíčových slov a v textu inzertních sdělení v systémech placené optimalizace internetových vyhledavačů, a to ve spojení s inzercí výrobků systému inteligentní elektroinstalace, které nepocházejí od navrhovatele, návrh na nařízení předběžného opatření odmítl (výrok V.), v rozsahu požadavku, aby odpůrci 1/ byla uložena povinnost poskytnout navrhovateli informace o počtu prodaných výrobků označených TI2-40B, JA2-02B, WTC2-21/G, EST-2, BPS3-01M, BPS3-02M, MI3-02M, MI3-02M/iNELS2, CU3-01M, CU3-02M, DA3-22M, LBC3-02M, DCDA-33M/RGB, SA3-02M, SA3-04M, SA3-06M, SA3-012M, SA3-01B, SA3-02B, JA3-02B/DC, TI3-60M, IM3-140M, TI3-10B, IM3-20B, IM3-40B, TI3-40B, IM3-80B, DAC3-04M, DAC3-04B, ADC3-40M, WSB3-20, WSB3-40, WMR3-11, IDRT3-1, RFDA-73M/RGB, GSB3-40, GSB3-60, GSB3-80, EST-3 a o ceně obdržené za tyto výrobky, návrh na nařízení předběžného opatření zamítl (výrok VI.), v rozsahu požadavku, aby odpůrci 2/ byla uložena povinnost sdělit navrhovateli písemně informace o inzerentech, kteří vybrali označení TECOMAT nebo FOXTROT jako klíčové slovo v programu placené optimalizace internetového vyhledavače Seznam.cz sKlik, a to jejich jméno a příjmení nebo obchodní firmu či název a místo trvalého pobytu nebo sídla, návrh na nařízení předběžného opatření zamítl (výrok VII.) a v rozsahu požadavku, aby odpůrci 2/ byla uložena povinnost

zajistit, aby se pro klíčová slova TECOMAT a FOXTROT v internetovém vyhledávači, který provozuje na stránkách www.seznam.cz, nezobrazovaly reklamní odkazy na „jiné internetové stránky provozované žalovaným č. 1“, návrh na nařízení předběžného opatření odmítl (výrok VIII.). Zároveň navrhovateli uložil, aby do 30 dnů od nařízení předběžného opatření podal v této věci (v tom rozsahu, v němž soud návrhu vyhověl) žalobu (výrok IX.).

Soud prvního stupně vyšel z návrhu na nařízení předběžného opatření, který byl podán před zahájením řízení ve věci samé, a ve kterém navrhovatel tvrdil, že je vlastníkem českého užitého vzoru „Systém pro elektronický přenos dat“ zapsaného pod č. 21380, vlastníkem slovních ochranných známek č. 326489 ve znění „CIB Common Installation Bus“, č. 172405 ve znění „TECOMAT“ a č. 292313 ve znění „FOXTROT“. Všechny známky jsou zapsány pro výrobky a služby ve třídách 9, 37 a 42. Desítky let podniká v oblasti vývoje a výroby řídicích systémů pro stroje, procesy, budovy a dopravu.

Odpůrce 1/ podniká mj. v oblasti tzv. inteligentních elektroinstalací a uvádí na trh v České republice systémy bezdrátové a sběrníkové elektroinstalace pod značkou iNELS smart home solution, v současné době nabízí sběrníkové systémy iNELS BUS system, které označuje Systémy inteligentní elektrické instalace iNELS III. generace. Navrhovatel a odpůrce 1/ v minulosti spolupracovali na základě smlouvy o vzájemné spolupráci při vývoji, výrobě a prodeji systému inteligentní elektrické instalace iNELS II. generace ze dne 16. 1. 2007, ve znění jejího dodatku ze dne 17. 7. 2008. Podle článku 5 bod 1 smlouvy měl navrhovatel provést návrh sběrnice, veškerá práva k ní, zejména práva k užitému vzoru mu měla náležet. Smluvní spolupráce byla fakticky ukončena a odpůrce 1/ vyrábí, nabízí a prodává vlastní výrobky, přičemž neoprávněně využívá navrhovatelovu sběrnici. Jedná se o některé výrobky z řady iNELS II (TI2-40B, JA2-02B, WTC2-21/G a EST-2) a veškeré výrobky z řady iNELS III využívající sběrnici. Výrobky navrhovatele i odpůrce 1/ založené na sběrníkovém systému musí obsahovat shodné zapojení, aby spolu mohly po sběrnici komunikovat. Tyto výrobky využívají technické řešení sběrnice navrhovatele bez jeho souhlasu, jsou v komunikační části nedovolenými napodobeninami výrobků navrhovatele, krom toho jsou označeny dominantním prvkem CIB jeho slovní ochranné známky, a to na výrobcích samotných, ve výkresové dokumentaci i v dalších materiálech. K tvrzení o nedovolených napodobeninách předložil navrhovatel znalecký posudek Ing. Jindřicha Kandlera, CSc., který zkoumal tři výrobky odpůrce 1/, z čehož navrhovatel i s ohledem na závěry znalce dovodil, že totéž platí pro všechny výrobky, které jsou určeny ke komunikaci na sběrnici. Odpůrce 1/ tímto jednáním zároveň neoprávněně zasáhl do práv navrhovatele k jeho užitému vzoru V této souvislosti navrhovatel odkázal i na závěry znaleckého posudku zpracovaného ing. Karlem Čadou.

Odpůrce 2/ provozuje internetový vyhledávač na adrese www.seznam.cz a systém placené optimalizace sKlik. Odpůrce 1/ v tomto systému používá jako klíčová slova slovní ochranné známky navrhovatele TECOMAT a FOXTROT. Po zadání reklamních textů *Hledáte Tecomat?* nebo *Hledáte Foxtrot?* se ve vyhledávači objevily reklamní odkazy na internetové stránky odpůrce 1/. Poté, co navrhovatel zaslal odpůrci 1/ předžalobní výzvu, byl změněn jen reklamní text, odkaz na internetové stránky odpůrce 1/ však zůstal. Na svých stránkách odpůrce 1/ nabízí systémy inteligentních elektroinstalací. Navrhovatel nikdy neudělil odpůrci 1/ souhlas s užíváním jeho ochranných známek a skutečnost, že tak odpůrce 1/ činí, naplňuje podle navrhovatele znaky skutkové podstaty nekalé soutěže, nehledě k tomu, že jednání odpůrce 1/ představuje i neoprávněný zásah do práv k ochranným známkám navrhovatele. Navrhovatel vyzval odpůrce 2/, aby zajistil, že se konkurenční stránky po

zadání ochranných známek navrhovatele zobrazovat nebudou. Žádal rovněž informace o zadavateli této reklamy, avšak bez úspěchu.

Jednání odpůrce 1/ považuje navrhovatel za zásah do práv ke svému užitému vzoru, za nekalou soutěž a zásah do práv ke svým ochranným známkám. Je přesvědčen, že je třeba poměry účastníků dočasně upravit navrženým předběžným opatřením, neboť do pravomocného rozhodnutí ve věci samé, což lze obvykle očekávat nejdříve za jeden rok, by bylo jeho postavení významně poškozeno, odpůrce 1/ by naopak získal neoprávněnou soutěžní výhodu a mohl by dále práva navrhovatele porušovat. Podle navrhovatele by také mohl být ohrožen budoucí výkon rozhodnutí, protože výrobky na trhu již přítomné, budou v mezidobí prodány. Navrhovatel dále poukázal na to, že práva k jeho ochranným známkám aktuálně porušují výrobky popsané ve výroku I. tohoto usnesení, jeho užité vzor pak tyto výrobky porušují buď samostatně, anebo ve spojení s jinými výrobky. Požadavek na poskytnutí práva na informace je podle názoru navrhovatele v rámci předběžného opatření namístě. Tyto informace mají zásadní význam ve vztahu k požadavku na vydání bezdůvodného obohacení a náhrady škody, jichž se navrhovatel hodlá domáhat v řízení ve věci samé. Odpůrce 1/ musí tyto informace poskytnout proto, aby žalobce vůbec mohl své majetkové nároky plynoucí z průmyslových práv uplatnit.

Soud prvního stupně se nejprve zabýval formálními náležitostmi podaného návrhu a dospěl k závěru, že návrh na nařízení předběžného opatření v některých požadavcích nevyhovuje ust. § 75 odst. 2 o.s.ř. a v tomto rozsahu nelze pro tyto nedostatky návrhu v řízení pokračovat. Protože v řízení o předběžném opatření se nepoužije ust. § 43 o.s.ř., postupoval soud prvního stupně v části výroku II. a ve výrocích III., IV., V. a VIII. podle ust. § 75a o.s.ř. a v tomto rozsahu návrh na nařízení předběžného opatření odmítl.

V rozsahu požadavku na uložení povinnosti odpůrci 2/ zajistit, aby se pro klíčová slova TECOMAT a FOXTROT v internetovém vyhledávači, který provozuje na stránkách www.seznam.cz, nezobrazovaly reklamní odkazy na internetové stránky www.inels.cz soud prvního stupně návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl, neboť měl podmínky ust. § 75c odst. 1 o.s.ř. za splněné, když navrhovatel osvědčil, že je vlastníkem dvou slovních ochranných známek č. 172405 ve znění „TECOMAT“ a č. 292313 ve znění „FOXTROT“, zapsaných pro výrobky a služby ve třídách 9, 37 a 42 a, je tedy oprávněn podle § 8 odst. 2 zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále jen ZOZ) bránit se zásahům do práv těmito ochrannými známkami chráněných. Osvědčil dále, že po zadání klíčových slov odpovídajících uvedeným ochranným známkám do vyhledávače provozovaného odpůrcem 2/ pod adresou www.seznam.cz se objeví placená reklama s odkazem na internetové stránky www.inels.cz, na nichž propaguje své výrobky odpůrce 1/. Výrobky odpůrce 1/ jsou totožné s těmi, pro které jsou obě ochranné známky navrhovatele chráněny. Soud prvního stupně nevyloučil, že s přihlédnutím k rozhodnutí Soudního dvora ve spojených věcech C-236/08 až C-238/08 Google France SARL a Google Inc. v. Louis Vuitton Malletier SA a další, který zaujal stanovisko, že *užívání označení totožného s ochrannou známkou konkurenta jakožto klíčového slova prováděné inzerentem v rámci optimalizace pro vyhledávání na internetu za tím účelem, aby se uživatel internetu dozvěděl nejen o výrobcích nebo službách nabízených tímto konkurentem, ale rovněž o výrobcích nebo službách uvedeného inzerenta, je užíváním pro výrobky nebo služby tohoto inzerenta*, může být toto jednání v řízení o věci samé posouzeno jako zásah do práv k žalobcovým ochranným známkám. Zásah do těchto práv lze předpokládat přinejmenším na straně odpůrce 1/, jehož výrobky jsou uvedenými stránkami propagovány. Odpůrci 2/ by bylo možné, pokud by nebyl účastníkem řízení, jako třetí osobě podle § 76 odst. 2 o.s.ř. uložit povinnost, aby (po technické stránce) zajistil, aby nadále uvedená klíčová slova jako cesta k internetovým stránkám žalovaného nefungovala, lze mu

tudíž tuto povinnost uložit tím spíše, je-li účastníkem tohoto řízení. Navrhovatel navíc osvědčil, že odpůrce 2/ přesto, že ho žalobce o zásahu do práv ke svým ochranným známkám informoval, žádnou aktivitu ve vztahu k dané inzerci, ani inzerentovi nevyvinul. Soudní dvůr přitom v již zmiňovaném rozhodnutí uvedl, že *poskytovatel optimalizace nemůže být odpovědný za data, která uložil na žádost inzerenta, není-li možné konstatovat, že tato data zná či kontroluje jeho odpovědnost je však možné dovodit tehdy, kdy poté, co se dozvěděl o protiprávním charakteru těchto dat nebo činností tohoto inzerenta, uvedená data neprodleně neodstranil nebo k nim neznemožnil přístup.* Soud prvního stupně nabyt přesvědčení o tom, že újma související se zneužitím ochranných známek navrhovatele v dynamickém prostředí internetu reálně hrozí a má za to, že je účelné zabránit tomu, aby se tato újma nadále zvyšovala. V tomto rozsahu proto návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl.

Ohledně zbývajících požadavků na nařízení předběžného opatření vůči odpůrci 1/ a v jednom případě vůči odpůrci 2/, soud prvního stupně zkoumal splnění podmínek pro nařízení navrženého předběžného opatření a zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro nařízení navrženého předběžného opatření a dospěl k závěru, že tomu tak není. Jedná se o první část výroku II., o výrok VI. a výrok VII.

Navrhovatel sice osvědčil předloženými listinami, že je vlastníkem českého užitého vzoru „Systém pro elektronický přenos dat“ zapsaného pod č. 21380 s rozsahem ochrany, která odpovídá znění výroku II tohoto usnesení, že odpůrce 1/ nabízí „sběrníkovou inteligentní elektroinstalaci“ pod označením iNELS Smart Home Solution na svých internetových stránkách, jejichž součástí je i e-shop, jehož prostřednictvím prodává též výrobky označené navrhovatelem v návrhu jako součást tzv. BUS systému, osvědčil dále obsahem znaleckého posudku Ing. Jindřicha Kandlera, CSc., že tři výrobky odpůrce 1/ označené IM3-80B (jednotka typu slave), MI3-02M (jednotka typu master) a BPS3-01M (oddělovač sběrnice od napájecího zdroje), které tvoří součást systému označovaného iNELS BUS System, iNELS 3, jsou v částech, které jsou určeny ke vzájemné komunikaci na sběrnici z technického hlediska totožné s výrobky navrhovatele, a to zejména z hlediska jejich elektronického zapojení, tyto skutečnosti však podle soudu prvního stupně nepostačují pro závěr o tom, že je v daném případě možné v tomto rozsahu upravit poměry účastníků navrženým předběžným opatřením. Navrhovatel totiž předložil smlouvu o vzájemné spolupráci, kterou účastníci uzavřeli 16. 1. 2007, a její dodatek ze 17. 7. 2008, z jejíhož obsahu plyne, že strany dohodly postup při společném vývoji, výrobě a prodeji systému inteligentní elektrické instalace INELS II, při kterém rozvíjely mj. odpůrcem 1/ dříve vyvinutý systém INELS I. V rámci smlouvy měl navrhovatel provést návrh sběrnice s tím, že mu budou náležet práva k této sběrnici, zejména práva k užitému vzoru (bod 5 smlouvy). Zároveň se strany dohodly, že mohou samostatně, ve vlastních projektech nebo prodejních aktivitách využít výrobky, které na základě smlouvy vzniknou, za předpokladu, že neporuší ujednání obsažená ve smlouvě a nepoškodí druhou stranu. Kterákoli ze stran byla oprávněna pokračovat v naplňování předmětu smlouvy i poté, co se ze smlouvy vyvázala, za tím účelem jí měla druhá strana dokonce poskytnout všechny podklady, materiály a data.

Vzhledem k uvedenému není v současné době podle soudu prvního stupně pravděpodobné, že by navrhovatel mohl být v řízení o věci samé úspěšný v požadavku, aby se odpůrce 1/ zdržel výroby a dalších navrhovatelem vyjmenovaných obchodních aktivit týkajících se výrobků řady iNELS II (tj. TI2-40B, JA2-02B, WTC2-21/G a EST-2), jestli řada výrobků iNELS II měla být vyvíjena podle smlouvy (uzavřené na dobu neurčitou), o které navrhovatel ani netvrdí, že by ji účastníci ukončili (tvrdí, že vypovězena byla jen související smlouva licenční, týkající se ochranné známky odpůrce 1/). Podle obsahu uvedených listin nelze dospět ani k závěru, byť předběžnému, že by navrhovatel mohl být úspěšný ve vztahu

k výrobkům z řady iNELS III. Smlouva účastníkům umožňovala využít ve vlastních projektech nebo prodejních aktivitách výrobky, které na základě smlouvy vznikly, a soud prvního stupně nemohl z obsahu předložených listin zjistit, které výrobky to byly a zda byly, případně v jakém rozsahu užity také v systému iNELS III. Teprve v rámci řízení o věci samé bude možno řešit otázku, zda zmíněnou formulaci smlouvy lze chápat též jako souhlas s užitím chráněného technického řešení odpůrcem 1/ a rozsah tohoto souhlasu. Není tudíž, jak z uvedeného plyne, osvědčeno, že navrhovateli přísluší nárok, který uplatňuje. Neosvědčil-li navrhovatel nárok, nemůže se domáhat ani poskytnutí informací, které s ním souvisejí. Z tohoto důvodu zamítl soud prvního stupně návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu požadavků ve výrocích II. a VI. Nárok na poskytnutí informací vyjádřený ve výroku VII. ve vztahu k odpůrci 2/, je vzhledem k výše uvedenému již nadbytečný. Soud prvního stupně se navíc beze zbytku neztotožnil se stanoviskem navrhovatele, že by tomuto požadavku bylo možné vyhovět cestou předběžného opatření, neboť předběžné opatření nemá principiálně sloužit k tomu, aby si tak navrhovatel zajistil důkazní materiál pro řízení ve věci samé. Výrok IX. je odůvodněn ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. Nebude-li návrh na zahájení řízení ve stanovené lhůtě podán, předběžné opatření zanikne (§ 77 odst. 1 písm. a/ o.s.ř.).

Proti tomuto usnesení se včas odvolal navrhovatel v rozsahu výroků II. – VIII. a odpůrce 2/ v rozsahu vyhovujícího výroku I. Navrhovatel jako odvolací důvod uvedl, že soud prvního stupně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Soud prvního stupně uvedl, že navrhovatel sice osvědčil, že výrobky odpůrce 1/ určené ke komunikaci na sběrnici jsou z technického hlediska totožné s výrobky navrhovatele, z předložené smlouvy o spolupráci z 16. 1. 2007 a z dodatku k ní však dovodil, že není pravděpodobný úspěch navrhovatele ve věci samé. S tímto závěrem navrhovatel nesouhlasí. Závěry soudu prvního stupně jsou založeny na odkazech na jednotlivá ustanovení smlouvy. Co z těchto ustanovení smlouvy pro rozhodnutí soudu prvního stupně vyplývá, nelze z odůvodnění napadeného usnesení zjistit a toto je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Navrhovatel dále nesouhlasí ani se závěrem soudu prvního stupně, který vedl k odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření v rozsahu požadavku na zdržení se pořádání uživatelských školení ohledně vyjmenovaných výrobků s odůvodněním, že v návrhu chybí skutková tvrzení odůvodňující nutnost řešit tuto otázku navrženým předběžným opatřením. Navrhovatel je přesvědčen, že jeho tvrzení byla dostatečně osvědčena. Za nesprávný považuje navrhovatel i závěr soudu prvního stupně, že požadavek na uložení povinnosti odpůrci 1/ zdržet se v ČR výroby, nabídky, uvádění na trh, užívání, vystavování, skladování nebo držení výrobků popsanych ve výroku III., by byl materiálně nevykonatelný, a proto bylo nutno jej odmítnout. V odůvodnění však není uvedeno, jako nedostatky ve smyslu ust. § 75a o.s.ř. soud prvního stupně v návrhu spatřuje. Navrhovatel má za to, že nedostatky, pro které by nebylo možno v řízení pokračovat, v návrhu nejsou. Soud prvního stupně dále konstatoval, že navrhovatel se domáhá jen toho, co mu zaručuje zákon a odkázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, kde se uvádí, že pokud by byly akceptovány podobné návrhy, postačovalo by navrhovateli prokázat jen svou věcnou legitimaci k vedení sporu a nebylo by třeba vést řízení. Ani s tímto názorem navrhovatel nesouhlasí a zdůrazňuje, že nepožaduje uložení obecné povinnosti, aby se odpůrce 1/ zdržel porušování jeho patentových práv, nebo porušování práv k užitému vzoru, ale domáhal se toho, aby mu soud prvního stupně uložil konkrétní povinnost ve vztahu k jeho výrobkům, a to, aby tyto neuváděl na trh. Navrhovatel dále namítl, že odůvodnění usnesení nevyplývá, zda je pro soud prvního stupně přijatelné, aby do výroku soudního rozhodnutí byla přejímána formulace z nároků na ochranu užitého vzoru. Pokud by to soud prvního stupně neakceptoval, bylo by pro navrhovatele obtížné formulovat velmi konkrétní technické řešení, které odpůrce 1/ neoprávněně užívá. Soud prvního stupně odmítl návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu požadavku na

uložení povinnosti odpůrci 1/ zdržet se užívání označení CIB s odůvodněním, že nebyla prezentována skutková tvrzení. Soud prvního stupně uvedl, že ačkoli navrhovatel osvědčil vlastnictví ochranné známky ve znění „CIB Common Installation BUS“, netvrdil, že sám touto ochrannou známkou označoval své výrobky, jak dalece je pro něj označení CIB příznačné a jakou konkrétní újmu označení CIB na výrobcích odpůrce 1/ navrhovateli působí. I kdyby byly úvahy soudu prvního stupně relevantní, nebyly by výše uvedené skutečnosti důvodem pro odmítnutí návrhu, ale pro jeho zamítnutí. Závěr soudu prvního stupně je proto nesprávný. Soud prvního stupně odmítl návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu požadavku na uložení povinnosti odpůrci 1/ zdržet se užívání označení TECOMAT a FOXTROT jako klíčových slov v systémech placené optimalizace internetových vyhledávačů ve spojení s inzercí výrobků systému inteligentní elektroinstalace, které nepocházejí od navrhovatele s odůvodněním, že požadavek je neurčitý, materiálně nevykonatelný a nemající oporu ve skutkových tvrzeních. Navrhovatel namítl, že tento petit byl formulován dostatečně jasně, aby bylo zřejmé, čeho se domáhá. Navrhovatel dále nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, který vedl k zamítnutí návrhu v rozsahu požadavku na poskytnutí informací o počtu prodaných výrobků odpůrcem 1/ ve výroku VI. Soud prvního stupně uvedl, že v tomto rozsahu návrh na nařízení předběžného opatření zamítl proto, že zamítl i zdržovací nárok ve výroku II. Podle navrhovatele je v této části usnesení nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Požadavek, který soud prvního stupně zamítl ve výroku VII., tedy aby odpůrci 2/ bylo uloženo poskytnout navrhovateli informaci o inzerentech, kteří vybrali označení TECOMAT a FOXTROT jako klíčové slovo v programu placené optimalizace sKlik, byl podle názoru navrhovatele důvodný a navrhovatel nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že je nadbytečný. Takovéto odůvodnění je nedostatečné a v tomto rozsahu je usnesení pro nedostatek důkazů nepřezkoumatelné. Konečně navrhovatel nesouhlasí ani s výrokem VIII., kterým soud prvního stupně odmítl požadavek navrhovatele na nařízení předběžného opatření, kterým by soud prvního stupně uložil odpůrci 2/ povinnost zajistit, aby se pro klíčová slova TECOMAT a FOXTROT v internetovém vyhledávači nezobrazovaly odkazy na jiné internetové stránky provozované odpůrcem 2/, kromě stránek www.inels.cz s odůvodněním, že tento výrok by byl materiálně nevykonatelný, neboť v exekučním řízení nelze zkoumat, které jiné internetové stránky odpůrce 2/ provozuje. Navrhovatel považuje usnesení v napadeném rozsahu za nesprávné a též nepřezkoumatelné. Navrhl proto, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výrocích II. – VI. zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení a ve výrocích VII. a VIII. změnil tak, že v tomto rozsahu návrhu na nařízení předběžného opatření vyhoví podle návrhu navrhovatele. V doplnění odvolání proti výroku III. usnesení soudu prvního stupně navrhovatel uvedl, že jeho nárok, ze kterého vyplývá návrh, o kterém bylo rozhodováno uvedeným výrokem (v tomto rozsahu byl návrh odmítnut), nebyl založen jen na porušení práva k užitému vzoru, ale také na ochraně proti nekalosoutěžnímu jednání.

Odpůrce 2/ jako odvolací důvod uvedl nesprávné právní posouzení věci soudem prvního stupně, který v rozsahu výroku I. návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl, ačkoli nebyla prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků a nebyly ani osvědčeny skutečnosti rozhodné pro uložení povinnosti předběžným opatřením. U pěti ze šesti požadavků navrhovatele soud prvního stupně konstatoval, že podmínky pro nařízení navrženého předběžného opatření splněny nebyly (osvědčení nároku v potřebné míře a nezbytnost zatímní úpravy poměrů účastníků), tyto podmínky soud prvního stupně shledal jen v části návrhu 6, který převzal do výroku I. Odpůrce 2/ však má za to, že ani zde podmínky pro nařízení předběžného opatření splněny nebyly. Navrhovatelem napadená inzerce s užitím klíčových slov „TECOMAT“ a „FOXTROT“ začala běžet od července 2014. Pokud toto navrhovatel po dobu více jak půl roku strpěl (je zcela nepravděpodobné, že by o inzerci

nevěděl), pak nařízení předběžného opatření nebylo v březnu 2015 nezbytné. Navrhovatel v prosinci 2014 vyzval odpůrce 2/, aby mu bez zbytečné prodlevy poskytl informace o inzerentech, kteří vybrali slovo TECOMAT jako klíčové slovo v systému sKlik, a aby bylo zajištěno, že se pro toto klíčové slovo v internetovém vyhledávači nezobrazují reklamní odkazy jiných inzerentů než navrhovatele. Na tento dopis odpůrce 2/ odpověděl v lednu 2015 s tím, že jeho žádosti vyhovět nelze, což odůvodnil dosavadní praxí, podle které informace o inzerentech požívají ochrany důvěrných informací a obchodního tajemství s tím, že požadované informace lze třetím osobám sdělit jen v rámci probíhajícího soudního řízení. Odpůrce 2/ dále sdělil navrhovateli, že jeho žádost neobsahuje právně relevantní důkaz, že došlo k prokazatelně protiprávnímu jednání inzerenta. Není tedy pravdivé tvrzení navrhovatele, které bylo převzato do napadeného usnesení, že odpůrce 2/ byl upozorněn na prokazatelně protiprávní jednání konkrétního inzerenta, ale žádnou aktivitu ve vztahu k dané inzerci a inzerentovi nevyvinul. Ve věci ochranné známky „FOXTROT“ navrhovatel ani odpůrci 2/ neposkytl časový prostor pro jakékoli jednání. Odpůrce 2/ proto navrhl, aby odvolací soud změnil ve výroku I. usnesení soudu prvního stupně tak, že v tomto rozsahu návrh na nařízení předběžného opatření vůči němu zamítne.

Navrhovatel ve vyjádření k odvolání odpůrce 2/ uvedl, že toto považuje za nedůvodné. Navrhovatel není povinen kontinuálně sledovat jednání všech svých konkurentů. O reklamních odkazech na internetové stránky www.inels.cz se dozvěděl nedlouho předtím, než odpůrci 2/ odeslal první výzvu k provedení nápravy. Z judikatury ani nevyplývá, že by právo na podání návrhu na nařízení předběžného opatření časově omezeno lhůtou od zjištění porušení práva navrhovatele, zejména když nařízení předběžného opatření je v tomto případě účelné a nezbytné pro ochranu práv navrhovatele. Pokud odpůrce 2/ tvrdí, že z předžalobní výzvy nebylo zřejmé prokazatelně protiprávní jednání inzerenta, pak ovšem měl navrhovatele informovat, jaké informace a důkazy k doložení požadavku chyběly. To mimochodem neučinil dosud ani ve vztahu k soudu prvního stupně či soudu odvolacímu. Navrhovatel je přesvědčen o tom, že jeho předžalobní výzvy, které zaslal odpůrci 2/ byly dostatečně určité. Navrhovatel přitom vycházel ze zákona č. 221/2006 Sb. Podle názoru navrhovatele není pochyb o tom, že odpůrce 2/ je osobou, jejíž prostředky nebo služby jsou užívány třetími osobami k porušování práv, což odpovídá i judikatuře Soudního dvora EU. Navrhovatel navrhl, aby odvolací soud ve výroku I. usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.

Odvolací soud přezkoumal k odvolání navrhovatele a odpůrce 2/ usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. s přihlédnutím k ust. § 75c odst. 4 o.s.ř. a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), dospěl k závěru, že odvolání odpůrce 2/ směřující proti výroku I. je důvodné, odvolání navrhovatele je sice zčásti důvodné, avšak z jiných, než tam uvedených důvodů.

Pro odvolací řízení je v souladu s ust. § 75c odst. 4 o.s.ř. rozhodující stav, jaký zde byl při vydání usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud tedy k odvolání navrhovatele a odpůrce 2/ může pouze přezkoumat důvody, které vedly soud prvního stupně k zamítnutí či odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, resp. k částečnému vyhovění návrhu, a přitom může vycházet jen z obsahu spisu, jaký zde byl k datu vydání napadeného usnesení. Podmínkami pro nařízení předběžného opatření jsou osvědčení nároku samotného a osvědčení potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků nebo obava z ohrožení výkonu budoucího soudního rozhodnutí. Institut předběžného opatření je mimořádným prostředkem zásahu do poměrů účastníků, a to i vzhledem k tomu, že k zásahu do poměrů účastníků dochází jen na základě osvědčených rozhodných skutečností. Rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření

nepředstavuje samo o sobě výsledek procesu, v jehož průběhu by soud zvažoval, zda a případně jaké provede důkazy, jak bude provedené důkazy hodnotit a jaká skutková zjištění z nich učiní, v němž by přihlížel k argumentům účastníků nebo v němž by aplikoval na zjištěný skutkový stav věci právní předpisy. Jediným podkladem pro rozhodnutí soudu o návrhu na předběžné opatření jsou (ve všech rozhodných hlediscích uvedených v ust. § 75c odst. 1 o.s.ř.) údaje a informace, které jsou obsaženy v návrhu a v listinách předložených navrhovatelem, na jejich základě soud, aniž by vůbec umožnil odpůrci se k nim vyjádřit nebo přednést vlastní tvrzení a návrhy, zkoumá, zda jsou splněny podmínky a předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Nařízené předběžné opatření představuje jen prozatímní a dočasnou úpravu práv a povinností účastníků, a není jím předurčován průběh procesu samotného ani výsledek řízení ve věci samé.

Pokud jde o odvolání odpůrce 2/ proti (jedinému) vyhovujícímu výroku I., nepovažuje odvolací soud za správný závěr soudu prvního stupně, že ve vztahu k odpůrci 2/, který je provozovatelem internetového vyhledavače Seznam, byly splněny podmínky ust. § 75c odst. 1 o.s.ř. Konstatování soudu prvního stupně, že navrhovatel osvědčil vlastnictví slovních ochranných známek ve znění TECOMAT a FOXTROT, by mohlo mít věcně význam pouze ve vztahu navrhovatele a odpůrce 1/, kteří jsou v soutěžním vztahu a jejichž předmět podnikání se alespoň zčásti shoduje, odpůrce 2/ však není ani výrobcem ani distributorem výrobků chráněných shora uvedenými ochrannými známkami. Z návrhu ani nevyplývá, že by odpůrce 1/ výrobky nabízel pod označením TECOMAT a FOXTROT, tato označení byla užita jako odkaz na adresu www.inels.cz patřící odpůrci 1/. Navrhovatel ani netvrdil, že by odpůrce 2/ použil výše uvedená označení ve spojitosti s výrobky, které jsou ochrannými známkami chráněny. Souhlasit nelze ani s úvahou soudu prvního stupně, že odpůrci 2/ by bylo možno, pokud by nebyl účastníkem řízení, uložit shora uvedenou povinnost jako třetí osobě, a proto mu lze takovou povinnost uložit tím spíše, je-li účastníkem řízení. Soud prvního stupně nevzal v úvahu, že postavení třetí osoby je diametrálně odlišné od postavení účastníka řízení, nehledě k tomu, že tím vyvstala otázka, zda vůbec měl být odpůrce 2/ účastníkem řízení nebo spíše onou třetí osobou. Měl-li soud prvního stupně za splněné předpoklady pro nařízení předběžného opatření, tedy osvědčení nároku a nezbytnost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, neuvedl, jaký nárok vůči odpůrci 2/ by měl být předmětem řízení ve věci samé. Přitom právě ve vztahu k odpůrci 2/ a požadavku uvedenému ve výroku I. uložil navrhovateli podat žalobu ve věci. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že ve vztahu k odpůrci 2/ podmínky pro nařízení předběžného opatření popsaného ve výroku I. splněny nebyly, a proto analogicky podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil v tomto rozsahu usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá. K obdobnému závěru dospěl odvolací soud v případě výroku VIII., kde soud prvního stupně ve vztahu k odpůrci 2/ odmítl návrh v rozsahu požadavku, aby tomuto odpůrci byla uložena povinnost zajistit, aby se pro klíčová slova TECOMAT a FOXTROT ve vyhledávači, který provozuje odpůrce 2/ nezobrazovaly reklamní odkazy na „jiné internetové stránky provozované odpůrcem 1/“. I v tomto případě dospěl odvolací soud k závěru, že návrh neurčitý nebyl a jeho odmítnutí v uvedeném rozsahu bylo nesprávné. Návrh byl formulován jasně a určitě, ovšem navrhovatel nijak neosvědčil, že by odpůrce 1/ provozoval jiné internetové stránky a jaké, a že by toto jednání mohlo být v řízení ve věci samé posouzeno jako zásah do práv k užitnému vzoru, ochranné známce či jako nekalosoutěžní jednání. Navrhovatel však především neosvědčil, z jakého důvodu by požadovaná povinnost měla být uložena odpůrci 2/, který má zcela jiné postavení, než odpůrce 1/. Odvolací soud proto i v tomto rozsahu usnesení soudu prvního stupně analogicky podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil tak, že návrh na nařízení předběžného opatření se v uvedeném rozsahu zamítá.

Pokud jde o odvolání navrhovatele proti výrokům o zamítnutí a odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, pak soud prvního stupně odmítl návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu požadavku, aby se odpůrce 1/ zdržel pořádání uživatelských školení týkajících se výrobků popsaných v první, zamítavé části výroku II. s odůvodněním, že zcela chybí skutková tvrzení odůvodňující nutnost řešit předběžným opatřením „uživatelská školení“ odpůrce 1/. Nedostatek skutkových tvrzení k prokázání nezbytnosti zatímní úpravy poměrů účastníků navrženým předběžným opatřením však není vadou návrhu podle ust. § 75a o.s.ř. Je-li návrh co do požadavku na uložení povinnosti určitý a srozumitelný (jako v tomto případě), avšak rozhodné skutečnosti nejsou osvědčeny (prokázány), vede tato okolnost k zamítnutí návrhu a nikoli k jeho odmítnutí. Vzhledem k tomu, že odvolací soud z návrhu zjistil, že ve výše uvedeném rozsahu nebyl osvědčen ani uplatněný nárok, ani nezbytnost zatímní úpravy poměrů účastníků, postupoval analogicky podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. a v odmítavé části výroku II. změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že v uvedeném rozsahu se návrh na nařízení předběžného opatření zamítá.

Pokud jde o výroky III., IV. a V., kterými byl návrh na nařízení předběžného opatření, směřující proti odpůrci 1/ odmítnut podle ust. § 75a o.s.ř., odvolací soud se neztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že návrh byl nedostatečný a neprojednatelný. Soud prvního stupně u výroku III. uvedl, že návrh byl formulován zcela obecně pouze citací nároku na ochranu práv z užitného vzoru a navrhovatel požaduje jen to, co mu v obecné rovině zaručuje zákon, to však i kdyby to odpovídalo skutečnosti, není důvodem pro odmítnutí návrhu. Odvolací soud má za to, že je třeba, aby se soud prvního stupně zabýval znovu tím, zda byl osvědčen v potřebné míře nárok na ochranu práv z užitného vzoru a nezbytnost zatímní úpravy poměrů účastníků a rovněž přihlédl k tomu, zda navržené předběžné opatření lze pokládat za přiměřené. Totéž platí pro výrok IV., který se týká ochranné známky, a výrok V., u kterého odvolací soud rovněž nepovažuje návrh, jak má být rozhodnuto za neurčitý ve smyslu ust. § 75a o.s.ř. Proto odvolací soud ohledně uvedených výroků usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 219a o.s.ř. zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení.

V první části výroku II. a ve výroku VI. soud prvního stupně ve vztahu k odpůrci 1/ zamítl návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu tam uvedeném s odůvodněním, že navrhovatel sice přiloženými listinami osvědčil, že je vlastníkem českého užitného vzoru č. 21380 s názvem „Systém pro elektronický přenos dat“ s rozsahem ochrany, který odpovídá znění výroku II. usnesení, že odpůrce 1/ nabízí „sběrníkovou inteligentní elektroinstalaci“ na svých webových stránkách, které zahrnují i e-shop, osvědčil rovněž, že tři výrobky odpůrce 1/ jsou z technického hlediska shodné s výrobky navrhovatele (viz znalecký posudek Ing. Jindřicha Kandlera, CSc.), přičemž stejný závěr platí „pro všechny výrobky, které jsou určeny ke komunikaci na sběrnici“, tyto skutečnosti však nestačí pro závěr o tom, že v daném případě je možné řešit vztah účastníků navrženým předběžným opatřením. Soud prvního stupně za základ vzal přiloženou smlouvu o vzájemné spolupráci z 16. 1. 2007 a po jejím zhodnocení dospěl k závěru, že v současnosti nelze označit za pravděpodobné, že by navrhovatel mohl být v řízení ve věci samé úspěšný vůči odpůrci 1/ ohledně zdržovacích nároků. Odvolací soud s tímto závěrem soudu prvního stupně, který vedl k zamítnutí návrhu v rozsahu první části výroku II. a výroku VI. nesouhlasí a má za to, že soud prvního stupně tuto otázku posoudil chybně. Na jedné straně totiž z přiložených listin dovodil, že navrhovatel osvědčil v potřebné míře nárok, na straně druhé se soud prvního stupně ne zcela správně zaměřil na smlouvu o spolupráci, kterou hodnotil poměrně podrobně, ačkoli tato listina jako důkaz v řízení o předběžném opatření provedena nebyla. Zjištění soudu prvního stupně se tak jeví jako rozporná. Hodnocení výše uvedené smlouvy je třeba ponechat na řízení ve věci samé a soud prvního stupně měl smlouvu hodnotit stejně jako ostatní přiložené listiny, což se

zřejmě nestalo. Podle odvolacího soudu je ve výrocích II. a VI. usnesení nepřezkoumatelné, a proto odvolací soud i v tomto rozsahu usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 219a o.s.ř. zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení.

Pouze ve výroku VII. napadeného usnesení, kde soud prvního stupně ve vztahu k odpůrci 2/ zamítl návrh v rozsahu požadavku, aby odpůrci 2/ byla uložena povinnost sdělit navrhovateli písemně informace o inzerentech, kteří vybrali označení TECOMAT a FOXTROT jako klíčové slovo v programu placené optimalizace internetového vyhledavače Seznam.cz sKlik, a to jména a příjmení, nebo obchodní firmu či název a místo trvalého pobytu nebo sídla, je podle odvolacího soudu usnesení správné, třebaže nikoli z důvodu nadbytečnosti, ale proto, že navrhovatel neosvědčil ve vztahu k odpůrci 2/ nárok samotný, ani nezbytnost zatímní úpravy poměrů účastníků. Se soudem prvního stupně lze souhlasit v tom, že předběžné opatření principiálně nemá sloužit tomu, aby navrhovateli zajistilo důkazní materiál pro řízení ve věci samé, zejména pokud jde o náhradu škody. V tomto rozsahu tedy odvolací soud usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

Konečně pokud jde o výrok IX., který má charakter souvisejícího výroku, neboť je závislý na tom, zda vůbec, vůči kterému z odpůrců a v jakém rozsahu bude navržené předběžné opatření nařízeno, s ohledem na výsledek odvolacího řízení bylo nutno i tento výrok zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení soudu prvního stupně.

O nákladech řízení (předběžného opatření) a nákladech odvolacího řízení rozhodne soud prvního stupně v rozhodnutí, kterým skončí řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, event. v konečném rozhodnutí ve věci samé.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. f/ o.s.ř.).

V Praze dne 31. srpna 2015

JUDr. Yvona S v o b o d o v á , v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J.Majeríková